

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 2. Alphonsi Deum corrigentis arrogans & amens superbia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

& Alphonsum, aliosq; castigantia. 63

per Sodomam & Gomorham sulphur & ignem
à Domino, de caelo: & subuertit ciuitates has,
& omnem circa regionem, vniuersos habitato-
res urbium, & cuncta terra virentia: item,
quando Moyse virgam in caelum extenden-
te; Dominus dedit tonitrua, & grandinem, ac
discurrentia fulgura, super terram: pluit q; Do-
minus grandinem super terram Aegypti. Et gran-
do & ignis mixta pariter ferebantur, tantaq;
fuit magnitudinis, quanta ante nunquam ap-
paruit, in vniuersa terra Aegypti. Sed saepe,
vbi forti medicina opus est, per tonitrua
concionatur, per fulgura illuminat men-
tes, dum caecat oculos DEVS, quod non so-
lum factum est, quando Paulum subito cir-
cumfulsit lux, de caelo, & ille cadens in terram
audiuit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid
me persequeris? voce pariter & luce percus-
sus: sed etiam regi in caelum ferocienti; cui
de ingenio atq; sapientiam suam stulta opinio
factum fecerat, forti manu, deprimendum.
Verum operæ pretium erit, rem deductius
narrare.

§. II.

Alphonsi Deum corrigentis Arrogans & amens
superbia.

Tradit, in Hispanorum annalibus, Ro- Roder.
deri-

Santius 4. p. hist. Hisp. cap. 5. dericus Santius Alphonsum X. huius nominis Ferdinandi III. filium, non minùs superbiâ, quàm honoribus elatum, eò supercilio fuisse, vt ipsa etiam diuina opera, quæ perfectissima, & cū summa sapientia, ponderere, numero, & mensura creata sunt, auderet, sub censuram suam, nouus Momus rapere. Iam hoc illi, in mundo, displicebat, iam illud. Hyems nimis frigida, æstas nimis calida erat: cælum nimis altum, mare nimis profundum. Nec hominis illi satis probabatur fabrica; cornutos omnes esse voluisset magisq; nasutos. Qualis scilicet ipse erat, cui nasus fuit plus quàm Rhinocerotis. Atque, vt videas, apud superbos, nullum esse terminū insaniendi, eò Alphonfus hic progressus est, vt sacrilego ore palam iactaret: *si ipse, à principio creationis humane Dei altissimi consilio interfuisset, futurum utiq; , vt non-*

Ouid. lib. 6. Metâ. *nulla meliùs ordinatusq; conderentur.* O vana! ô funesta! ô impiè superba amentia! Itane Marfyas prouocat Apollinem? discipulus docet Magistrum? homo stultissimus æternam sapientiam emendat? Aliter sapiens ille loquitur, qui ait, *non possumus eis (operibus DEI) quidquã addere, nec auferre.* Nec aliter alter, qui ait: *Magnificata sunt opera tua,*

Eccl. 3. 14.
Psal. 71. 17.

tua, Domine, omnia in sapientia fecisti. Nimirum stultitiam suam prodit, qui sapientiam Psalm. 72
17.
carpit: atque, qui se, cœlestibus oculis anteponebat, cœcitatē suam ostendit: non secus, ac si talpa lyncē, noctua aquilam velit ducere. Qua de causa diligenter monet ille sollicitus parens: *superbiam nunquam, in tuo sensu, aut in* Tob. 4 14.
tuo verbo, dominari permittas. Permisit hoc superbix dominium, & in sensu, & in verbo suo ebullire Alphonsum; & quò eum non impulit? Ne joco duntaxat flagitiosa illa verba protulisse videretur, de suo sensu confidens, idem arrogantissimum, & stolidissimā vanitate plenissimum dictum identidē repetiuit. Audijt has, in cœlo, voces DEVS. Quo sensu audijt? quo Apelles, quo Zeuxis, quo alius minorū gentium artifex audiisset sutorē, absolutissimum suum opus, etiam ultra credidas, Theonino dente, carpentem? Si sic Thraso quispiā locutus fuisset, Praxitele audiente, nonne scapulas perdidisset? Nunquid Alphonsum dignus erat, cuius se pedibus terra dehiscens subduceret? quem, cardinibus euulsis, cœlum ruens (si vllū illi pondus inest) obtereret? & cui se Tartarus, totis ostijs, panderet, in mille gehennas? Dignissimus sanè erat. Sed mirabilis est diuinę misericord-

E ricor-

ricordiæ immensitas, quæ humanam insipientiam sæpe antè erudit, quàm ferit.

§. III.

Angeli, regem per militem admonentis vigilans cura.

Miles erat, *Petrus Martini de Pampliega* dictus, cui id officium fuit, vt infantis *Manuelis* curã gereret, illiq; esset, quod *Chiron Achilli*, instructor & manu ductor. Hic, præter communem militũ morem, abdicata rerũ vanitate, Numini colendo totus intentus, in somno, aspectabilẽ habuit iuuenem, cãdido amictu splendidum, & formã humanã augustiorem, vt faciliẽ Angelum esse conijceret; ab eo hæc verba audiuit. *Lata est, in diuino tribunali, contra Regẽ Alphonsum, sententia. Hereditate excidet, & ni resipiscat, crudeli morte, interimetur.* Exterruit hæc vox militem, qui, sopitis adhuc sensibus, causam tantę comminationis cùm scire vellet, causam Angelus aperuit, nempe licentiam loquendi, quæ summates, nullum supra se metuentes, eò prouehit, vt quidquid libet, dicere statuerẽq; non vereantur; quasi licitum sit, quod à mortalibus non timetur puniendum. Addidit sacrilegam esse temeritatem, diuina opera corrigere molientis; ab hac m̃i
deli-